

அதிகாரத்துவத்தின் தெய்வீக உரிமை

ஒரு கணத்திற்கு நீங்கள் ஆதாம் அல்லது ஏவாளாக இருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் கண்ணோக்கும் எல்லா இடங்களிலும் நீங்கள் அழகைக் காணுகிறீர்கள். வாழ்வு எளிமையானதாக உள்ளது; உங்கள் ஒவ்வொரு தேவையும் அளிக்கப்படுகிறது. நீங்கள் தேவனைப் பற்றி அறிந்திருப்பது மட்டுமின்றி, ஒரு நெருங்கிய மற்றும் நம்பிக்கைக்கு உரிய நண்பர் என்ற வகையில் அவருடன் ஒரு உறவை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கிறீர்கள். அந்த உறவின் பகுதி என்ற வகையில், அவர் படைத்தவர் என்றும் நீங்கள் அவருடைய படைப்பின் மகுடம் என்றும் அறிகிறீர்கள்; ஏனென்றால் உங்களைப் படைத்தபிற்பாடு அவர், தாம் படைத்திருந்தது “மிகவும் நன்றாக” இருந்தது என்று அறிவித்தார் (ஆதியாகமம் 1:31). படைத்தவர் என்ற வகையில் உங்களுக்காக அவர் உருவாக்கிய பரதீசை நீங்கள் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கக் கூடும்படிக்கு அவர் சில எல்லைகளை நிலைநாட்டியிருக்கிறார். இவைகள் உண்மையில் எளிய கேட்புகளாக உள்ளன. படைப்பில் உங்கள் தனிச்சிறப்பான பணிப்பொறுப்பை நீங்கள் மதித்து, பரதீசில் வாழ்ந்து அதன் கனிகளை - எல்லாக் கனிகளையும் அல்ல, ஆனால் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நீங்கள் உண்ணக்கூடாத ஒரே ஒரு மரத்தின் கனிகள் தவிர மற்ற எல்லாக் கனிகளையும் - மகிழ்ச்சியுடன் உண்ண முடியும். எது எளிதானதாக இருக்கமுடியும்?

அடுத்ததாக மாறுபட்ட ஒரு காட்சியைக் கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள். தேவன் நோவாவையும் அவரது குடும்பத்தார்களையும் காப்பாற்றியிருக்கையில் உலகம்முழுவதையும் அழித்துப்போட, நோவாவின் நாட்களில் ஏற்பட்ட மாபெரும் வெள்ளப் பெருக்கத்திற்குப் பின்பு வாழ்ந்தவர்களில் ஒருவராக உங்களைக் கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள். மனிதகுலத்தின் துன்மார்க்கம் தேவனால் சகிக்கக்கூடாத அளவுக்கு மிகவும் பெரிதாகி இருந்தது. நேரடியான அர்த்தத்திலும் ஒழுக்கீர்தியாகவும், வெள்ளப் பெருக்கானது உலகத்தைச் சுத்தி கரித்திருந்தது, இது நீதிமானாக இருந்த நோவாவினிடத்தில் தொடங்கிற்று, அவர் எஞ்சியிருந்த மற்ற எல்லாருக்கும் மேலாக நின்றார், ஆனால் எஞ்சியிருந்தவர்கள் அவர் கூறியதைக் கவனியாதிருந்தனர் (2 பேதுரு 2:5ஐக் காணவும்). பின்பு நீங்கள், தேவன் கலகத்தைச் சகிக்கக் கூடாதவராக இருக்கிறார் என்று அறிகிறீர்கள். இருப்பினும் நோவாவின் வரலாறு, தேவன் இன்னும் மனிதகுலத்துடன் ஒரு உறவை விரும்புகிறார் என்றும் போதிக்கிறது. நோவா நீதிமானாக இருந்தார், ஆனால் பாவமற்றவராக இருக்கவில்லை. அதுபோலவே, அவர் மூலமாகத் தேவன் மனித குலத்திற்கு இரண்டாவது வாய்ப்பு ஒன்றைக் கொடுத்தார். சுத்தி கரிக்கப்பட்ட உலகம் என்பது ஒரு புதிய தொடக்கத்தை, முன்னிருந்தவர்கள் செய்திருந்த தவறுகளில் இருந்து கற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பை

அர்த்தப்படுத்திற்று.

இவ்விரு வரலாறுகளுமே ஆதியாகமத்தின் முதல் பதினோரு அதி காரங்களிலிருந்து வருகின்றன. இவ்விரண்டுமே ஒரேவகையில் முடிகின்றன. மகிமையுள்ள தொடக்கத்துடன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மக்கள் தேவனுடைய வழியைப் பின்பற்றுவதைத் தேர்ந்துகொள்ளவில்லை, ஆனால் தங்கள் சொந்த வழியை வலியுறுத்தினர். ஆதாமும் ஏவாளும் விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கனியை உண்பதைத் தேர்ந்து கொண்டு தங்களின் மரணம் குறித்த விஷயத்தில் தேவன் சரியானவராக இருந்தார் என்று கண்டறிந்தனர் (ஆதியாகமம் 3:1-24). வெள்ளப் பெருக்கிற்குப் பின்னர் மீண்டும் தொடங்க ஒரு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த மக்கள், மிகவிரைவிலேயே தேவனுடைய நாமத்தைக் கண்படுத்துவதற்கு மாறாக தங்களுக்கு மகிமையை நாடத்தொடங்கினார். மனிதகுலமானது பரலோகத்தை எட்டும்படிக்கும் தேவனுடைய அதிகாரத்துவத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதிருக்கும் பொருட்டும் ஒரு கோபுரத்தைக் கட்டும்படி முடிவு செய்தது (ஆதியாகமம் 11:1-9).

கீழ்ப்படியாமையின் அடிப்படை வரலாறு பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் தொடருகிறது. தேவன் ஆபிராமைத் தேர்ந்துகொண்டு, அவருக்கு வாரிசு, நாடு மற்றும் உடைமை ஆகியவற்றைத் தருவதாக வாக்குத்தத்தம் செய்தார். பிற்பாடு ஆபிரகாம் என்று அறியப்பட்ட இந்த ஆபிராம், தேவன் மீது நம்பிக்கை வைப்பதற்குக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஒரு வாரிசுக்காக ஆபிரகாம் காத்திருந்த இருபத்தி ஐந்து ஆண்டுகளில், அவர் தேவன் மீது முழுமையான நம்பிக்கை வைப்பதற்கு மாறாகத் தமது சொந்தத் திட்டங்களை ஏற்படுத்த விருப்பச்சாய்வைக் காண்பித்தார்.

தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் செயல்படுத்தப்பட்டவர்களான, ஆபிரகாமின் மகனும் பேரனுமான ஈசாக்கும் யாக்கோபு ஆகியோரும் இதேபோன்ற விருப்பச் சாய்வைக் கொண்டிருந்தனர்; இருப்பினும் தேவன் அவர்களை ஒருக்காலும் கைவிட்டுவிடவில்லை. உதாரணத்திற்கு, யாக்கோபுவின் பத்து மகன்கள் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் தம்பியை அடிமையாக விற்றுப்போட்டுவிட்டு, அவன் கொல்லப்பட்டான் என்று தங்கள் தந்தையிடம் கூறிய வேளையிலும் கூட, அவர்களின் சந்ததிகளின் மூலமாகக் கர்த்தர் செயல்பட்டார். அவர்களின் பொல்லாத செயலை, அவர்களுக்கு இரட்சிப்பை ஏற்படுத்தவும் அவர்கள் ஒரு மக்களினமாக வளரவும் தேவன் பயன்படுத்தினார். யாக்கோபுவின் சந்ததியார், தாங்கள் எகிப்தில் அடிமைத்தனத்தில் இருக்கக் கண்டறிந்த வேளையில், தேவன் இடையிட்டு அவர்களை விடுவித்தார். பார்வோனும் அவனது அரண்மனை ஆட்களும், படைப்பின் கர்த்தரை பழித்துரைப்பதற்குச் செலுத்த வேண்டிய கிரயத்தைக் கற்றுக்கொண்டனர். இருப்பினும், விடுவிக்கப்பட்டவர்கள், தாங்கள் கொண்டிருந்ததை மதிக்கவில்லை, அல்லது கர்த்தர்மீது நம்பிக்கையாக இருக்கவும் இல்லை. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்குள் பிரவேசிக்க அனுமதிக்கக் கூடாத அளவிற்கு, அவர்கள் முறையிடுதல் மற்றும் ஏக்கத்தினால் பட்சிக்கப்பட்டு இருந்தனர். அதற்குப் பதிலாக அவர்களின் பிள்ளைகள் அந்தக் கனவை உணர்ந்து அறிந்தனர்.

இந்தச் சுழற்சி தொடக்கத்தில் இருந்து தொடருகிறது: கலகம் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து படைத்தலும் ஆசீர்வாதங்களும் வருகின்றன, பின்பு அதிக கலகத்தைத் தொடர்ந்து புதுப்பிக்கப்படுதல் வருகிறது. ஒவ்வொரு

காலத்திலும் இடத்திலும் உள்ள மக்கள் தங்கள் சுயாதீனத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தி தங்கள் சொந்த வழியில் வாழ முயற்சி செய்து, தங்கள் மீதான தேவனுடைய உரிமைகோருதல்களை எதிர்த்து நின்றனர்.

பழைய ஏற்பாட்டில் அதிகாரத்துவத்திற்கான தேவனுடைய உரிமை

கலகம் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு என்பதன் சுழற்சியானது வேதாகமத்தில் திரும்பத் திரும்ப வருகிறது என்பதன் வெளிச்சத்தில், தேவன் தமது உலகத்தின்மீது அதிகாரத்துவத்தைச் செயல்படுத்தக் கொண்டுள்ள உரிமைக்கு வேதவசனங்கள் அடிக்கடி திரும்புவதைக் குறித்து நாம் திகைப்படையக் கூடாது. எடுத்துக்காட்டாக, சங்கீதம் 24:1, 2 வசனங்கள், “பூமியும் அதின் நிறைவும், உலகமும் அதிலுள்ள குடிகளும் கர்த்தருடையது. அவரே அதைக் கடல்களுக்கு மேலாக அஸ்திபாரப்படுத்தி, அதை நதிகளுக்கு மேலாக ஸ்தாபித்தார்” என்று கூறுகின்றன. இந்தக் கருத்தை ஏசாயா 40:21-24 வசனப்பகுதி விரித்து உரைக்கிறது:

நீங்கள் அறியீர்களா? நீங்கள் கேள்விப்படவில்லையா? ஆதிமுதல் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லையா? பூமி அஸ்திபாரப்பட்டது முதல் உணராதிருக்கிறீர்களா? அவர் பூமி உருண்டையின்மேல் வீற்றிருக்கிறவர்; அதின் குடிகள் வெட்டுக்கிளிகளைப்போல இருக்கிறார்கள்; அவர் வானங்களை மெல்லிய திரையாகப் பரப்பி, அவைகளைக் குடியிருக்கிறதற்கான கூடாரமாக விரிக்கிறார். அவர் பிரபுக்களை மாயையாக்கி, பூமியின் நியாயாதிபதிகளை அவாந்தரமாக்குகிறார். அவர்கள் திரும்ப நாட்டப்படுவதுமில்லை, விதைக்கப்படுவதுமில்லை; அவர்களுடைய அடிமரம் திரும்பப் பூமியிலே வேர்விடுவதுமில்லை; அவர்கள்மேல் அவர் ஊதவே பட்டுப்போவார்கள்; பெருங்காற்று அவர்களை ஒரு துரும்பைப்போல் அடித்துக்கொண்டுபோம்.

தேவன் தமது மக்களுக்குக் கொடுத்த கட்டளைகளுக்கான அடிப்படையானது அவரது அதிகாரத்துவத்திற்கான உரிமை என்று அவர் தமது மக்களுக்கு நினைவூட்டினார் என்றும் பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது. தேவன் பத்துக் கட்டளைகளை இஸ்ரவேல் மக்களுக்குக் கொடுத்தபோது, அவர் தாம் பொறுப்பாளராக இருந்தார் எனவே தமது நியாயப்பிரமாணத்தை நிலை நாட்ட உரிமை கொண்டு இருந்தார் என்பதற்கான சாட்சியத்துடன் தமது எதிர் பார்ப்புகளைக் கட்டமைத்தார். உதாரணமாக, மக்கள் சீனாய் மலையினிடத்தில் சென்று சேர்ந்தபோது மற்றும் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள அவர்களுக்கு ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டபோது, மக்களிடத்தில் கூறப்பட்டது என்ன என்பதைக் கவனிக்கவும்:

அவர்கள் ரெவிதீமிலிருந்து பிரயாணம் புறப்பட்டு, சீனாய் வனாந்தரத்தில் சேர்ந்து, அந்த வனாந்தரத்தில் பாளயமிறங்கினார்கள்; இஸ்ரவேலர் அங்கே மலைக்கு எதிராகப் பாளயமிறங்கினார்கள். மோசே தேவனிடத்

திற்கு ஏறிப்போனான்; கர்த்தர் மலையிலிருந்து அவனைக் கூப்பிட்டு: நீ யாக்கோபு வம்சத்தாருக்குச் சொல்லவும், இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு அறிவிக்கவும் வேண்டியது என்னவென்றால், நான் எகிப்தியருக்குச் செய்ததையும், நான் உங்களைக் கழுகுகளுடைய செட்டைகளின்மேல் சுமந்து, உங்களை என்னென்னடையிலே சேர்த்துக்கொண்டதையும், நீங்கள் கண்டிருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் என் வாக்கை உள்ளபடி கேட்டு, என் உடன்படிக்கையைக் கைக்கொள்வீர்களானால், சகல ஜனங்களிலும் நீங்களே எனக்குச் சொந்த சம்பத்தாயிருப்பீர்கள்; பூமி யெல்லாம் என்னுடையது. நீங்கள் எனக்கு ஆசாரிய ராஜ்யமும் பரிசுத்த ஜாதியுமாய் இருப்பீர்கள் என்று நீ இஸ்ரவேல் புத்திரரோடே சொல்ல வேண்டிய வார்த்தைகள் என்றார் (யாத்திராகமம் 19:2-6).

பத்துக்கட்டளைகள் முன்வைக்கப்படுவதற்குச் சற்று முன்னதாக, அவற்றைக் கொடுப்பதற்கான தேவனுடைய உரிமைபற்றி ஒரு சுருக்கமான மறு கண்ணோட்டத்தை மோசே கொடுத்தார்: “உன்னை அடிமைத்தன வீடாகிய எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணின உன் தேவனாகிய கர்த்தர் நானே” (யாத்திராகமம் 20:2). தேவன் தமது கட்டளைகளைப் பட்டியலிட்ட பின்பு, அவர் தமது வல்லமையைத் திரும்பவும் காண்பித்தார்:

ஜனங்கள் எல்லாரும் இடிமுழக்கங்களையும் மின்னல்களையும் எக்காளச் சத்தத்தையும் மலை புகைகிறதையும் கண்டார்கள்; அதைக் கண்டு, ஜனங்கள் பின்வாங்கி, தூரத்திலே நின்று, மோசேயை நோக்கி: நீர் எங்களோடே பேசும், நாங்கள் கேட்போம்; தேவன் எங்களோடே பேசா திருப்பாராக, பேசினால் நாங்கள் செத்துப்போவோம் என்றார்கள். மோசே ஜனங்களை நோக்கி: பயப்படாதிருங்கள்; உங்களைச் சோதிப்பதற்காகவும், நீங்கள் பாவஞ்செய்யாதபடிக்குத் தம்மைப் பற்றும் பயம் உங்கள் முகத் திற்கு முன்பாக இருப்பதற்காகவும், தேவன் எழுந்தருளினார் என்றான் (யாத்திராகமம் 20:18-20).

பழைய ஏற்பாட்டின் ஊடாக நாம் கடந்து செல்கையில், தேவனுடைய அதிகாரத்திற்கான அவரது உரிமையை மக்கள் புரிந்து கொள்வதற்குத் தேவனுடைய முயற்சிகளைக் காணுகிறோம். அவர் தமது அதிகாரத்துவத்திற்கான அறைகூவல்களைத் தீவிரமானதாக எடுத்துக் கொள்கிறார். குறிப்பிட்ட கட்டளைகளை மக்கள் மதிக்காதபோது மற்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளவற்றிற்கு அப்பால் அவர்கள் சென்றபோது, அவர் தமது கோபத்தைக் காண்பித்தார். லேவியராகமம் 10:1, 2ல் - அந்த வேளையில் இஸ்ரவேல் மக்களில் இருந்த ஐந்து ஆசாரியர்களில் இருவரான - நாதாப் மற்றும் அபியூ ஆகியோர் தங்கள் பவிக்கு, அங்கீகரிக்கப்படாத நெருப்பைப் பயன்படுத்தியதால் சாகும்படி அடிக்கப்பட்டனர். 1 சாமுவேல் 13:7-14ல் சவுல் அரசர், யுத்தத்தின் அச்சுறுத்தலானது, யுத்தத்திற்குச் செல்லுமுன் செலுத்த வேண்டிய பவியை அளிக்க சாமுவேலின் வருகைக்குக் காத்திருக்க வேண்டும் என்ற முந்திய எச்சரிக்கையை (1 சாமுவேல் 10:8) கனமற்றதாக்கியது என்று முன் அனுமானித்தார். அந்த முன் அனுமானம் சவுலையும் அவரது அரச உரிமை வாரிசுகளையும் விலையாகப்

பெற்றது. 1 சாமுவேல் 15ல் அவர், மிகச்சிறந்த ஆடுகளையும் காளைகளையும் தப்பவிடுதல் - மற்றும் அமலேக்கிய அரசரைக்கூடத் தப்பவிடுதல் போன்ற - நல்ல நோக்கங்களாகத் தோன்றியவற்றைத் தம்மீது மேற்கொண்டார் (வசனங்கள் 9, 15). இது கட்டளையிடப் பட்டவற்றிற்கு நேர்மாறானதாக இருந்தது. 22 மற்றும் 23ம் வசனங்கள், தேவன் தமது மக்கள் எல்லா விஷயங்களிலும் தமக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதையும் கீழ்ப்படியாமையை அவர் சகித்துக்கொள்ளமாட்டார் என்பதையும் காண்பிக்கின்றன:

அதற்குச் சாமுவேல்,

கர்த்தருடைய சத்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிறதைப் பார்க்கிலும், சர்வாங்க தகனங்களும் பலிகளும் கர்த்தருக்குப் பிரியமாயிருக்குமோ? பலியைப் பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதலும், ... உத்தமம் ... என்றான்.

சவுல் தேவனைப் பற்றிய இதனை ஏற்கனவே அறிந்திருக்க வேண்டும். உபாகமம் 12:32 மிகவும் தெளிவாக உள்ளது: “நான் உனக்கு விதிக்கிற யாவையும் செய்யும்படி கவனமாயிரு; நீ அதனோடே ஒன்றும் கூட்டவும் வேண்டாம், அதில் ஒன்றும் குறைக்கவும் வேண்டாம்.”

இவைகளும் பழைய ஏற்பாட்டின் மற்ற வசனப்பகுதிகளும், தேவனுடைய மக்கள் எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்று கூறுவதற்குத் தேவன் உரிமை கொண்டுள்ளார் என்று வலியுறுத்துகின்றன. எரேமியா 10:23ம் வசனம், “மனுஷனுடைய வழி அவனாலே ஆகிறதல்லவென்றும், தன் நடைகளை நடத்துவது நடக்கிறவனாலே ஆகிறதல்லவென்றும்” கூறுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் அதிகாரத்துவத்திற்கான கிறிஸ்துவின் உரிமை

புதிய ஏற்பாட்டில் நாம், இதே வலியுறுத்தத்தை ஒரு முக்கியமான மாறுதலுடன் காண்கிறோம். நசரேயனான இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலினால் (ரோமர் 1:5ஐக் காணவும்) அவருக்கு “வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் ...” இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (மத்தேயு 28:18ஆ). அவர் இந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளதால், அவர் “தேவனும் பிதாவுமாயிருக்கிறவருக்கு ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொடுக்க இருக்கும்” (1 கொரிந்தியர் 15:24ஆ) கடைசி உயிர்த்தெழுதல் வரைக்கும் அவர் “ஆண்டவரும் கிறிஸ்துவும்” என்ற வகையில் (நடபடிகள் 2:36) பின்பற்றப்பட வேண்டியவராக இருக்கிறார்.

இயேசு ஆண்டவராக இருக்கிறபடியால்,¹ அவர் பின்பற்றப்பட்டு கீழ்ப்படியப்பட வேண்டியவராக இருக்கிறார். புதிய ஏற்பாட்டில் வேறு எந்த விஷயமும் இதைக்காட்டிலும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட வில்லை. நாம் இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக மாத்திரமே இரட்சிப்பைக் கண்டடைய முடியும். “நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும், மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை” (நடபடிகள் 4:12). இயேசுவில் விசுவாசம் கொள்பவர்கள் மாத்திரமே நித்திய வாழ்வைப் பெற முடியும் (யோவான் 3:16).² அவரே “வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறார்; அவராவேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” (யோவான் 14:6). கடைசிநாளில் அவரது வார்த்தைகளே மனிதகுலத்தை

நியாயந்தீர்க்கும் (யோவான் 12:48ஆ). ஆண்டவர் என்ற வகையில் அவரது இடமானது, அவர்மீது விசுவாசம் கொண்டுள்ளதாக அறிக்கையிட்டு, ஆனால் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாது இருப்பவர்களுக்கு அவர், “நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை; அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னைவிட்டு அகன்றுபோங்கள்” என்று கூறும் உரிமையை அவருக்குக் கொடுக்கிறது (மத்தேயு 7:23).

இயேசுவின் கர்த்தத்துவம் கடைசி நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் நித்தியத்துவம் ஆகியவற்றிற்கென்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதில்லை. ஆண்டவர் என்ற வகையிலான அவரது ஆளுமையே அவரை இப்போது “எல்லாவற்றையும் அவருடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, எல்லாவற்றையும் எல்லாவற்றாலும் நிரப்புகிறவருடைய நிறைவாகிய சரீரமான சபைக்கு அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தலையாகத் தந்தருளினார்” என்பதற்குக் காரணமாக உள்ளது (எபேசியர் 1:22ஆ, 23). ஆண்டவர் என்ற வகையில் அவர், “தமக்குக் கீழ்ப்படிகிற யாவரும் நித்திய இரட்சிப்பை அடைவதற்குக் காரணராக” இருக்கிறார் (எபிரெயர் 5:9). அவரது கர்த்தத்துவமானது, புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் இயேசுவின் மூலமாகவே தேவன் “உலகத்தைப் படைத்தார்” (எபிரெயர் 1:2; மேலும் காண்க - யோவான் 1:1-5; கொலோசெயர் 1:15, 16) என்று அறிவிக்கும்போது அவர்கள் குற்றப்பட்டிருக்கவில்லை என்ற நம்பிக்கையை அவர்களுக்குக் கொடுத்தது. அது பவுலைப் பின்வருமாறு அறிவிக்கப் போதுமான தெரியும் கொண்டவராக்கிற்று:

ஆதலால் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக இயேசுகிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கைபண்ணும்படிக்கும், எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார் (பிலிப்பியர் 2:9ஆ-11).³

இயேசு, தம்மைப் பின்பற்றுகிற ஒருவர் தமது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவார் என்று கூறினார் (யோவான் 14:15; 15:14). தேவனிடத்திற்குத் திரும்புவவர்கள் அதை இயேசுவின் நாமத்தினால் செய்ய வேண்டும் என்றும், தாங்கள் சந்திக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் “இயேசு கட்டளையிட்டயாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணி” (மத்தேயு 28:20அ) இயேசுவின் நாமத்தினால் அவர்களும் தேவனிடத்தில் திரும்பும்படி கூறவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

முடிவுரை

தொடக்கத்தில், இருந்தே, ஆண்களும் பெண்களும் தேவனுடைய அதி காரத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் என்ற செயல் குறித்துப் போராடி இருக்கின்றனர். அந்த அதிகாரத்துவம் இப்போது இயேசுவுக்குத் தரப்பட்டுள்ளது, இவர் கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படுகிறார். தேவனுடைய இயல்பும் அவரது வார்த்தையும் உறுதியாக நிலைத்திருக்கின்றன: உண்டாயிருக்கிற யாவற்றையும் அவர் படைத்த படியாலும், இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலில் ஒரு புதிய சிருஷ்டியாக்குவதாலும், எல்லா அதிகாரமும் தேவனுக்கு உரியதாக உள்ளது. நாம் அவரது அதி

காரத்துவத்தை எதிர்த்து நிற்பதற்கல்ல, ஆனால் அவற்றிற்கு ஏற்ப இருப்பது எவ்வாறு என்பதைக் கற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு ஞானமுள்ளவர்களாக இருப்போமாக.

குறிப்புகள்

¹இயேசுவை இரட்சகர் என்று அல்ல, ஆனால் “ஆண்டவர்” (kurios) என்று குறிப்பிடும் தலைப்பு மிகவும் பிரியமானதாக உள்ளது, “இரட்சகர்” என்பது புதிய ஏற்பாட்டில் இருபத்து நான்கு முறைகள் மாத்திரம் உள்ள தலைப்பாக இருக்கிறது. இது, அவர் இரட்சிப்பதில்லை என்று அர்த்தப்படுத்துவது இல்லை; “இரட்சித்தல்” (sozo) என்ற வினைச்சொல் புதிய ஏற்பாட்டில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் வருகிறது, அவற்றில் பல இடங்களில் இது மனிதகுலத்திற்கு இயேசு செய்கிற ஊழியத்தைக் குறிக்கிறது. இருப்பினும் இரட்சிக்கும் உரிமையையும் திறனையும் அவருக்குக் கொடுப்பது எது? அவர் ஆண்டவராக இருக்கிறார் என்ற உண்மையே. அதிகாரத்துவத்தை எதிர்த்து நிற்க வேண்டும் என்ற விருப்பச் சாய்வைக் கொண்டுள்ள மக்கள் நிறைந்த உலகத்தில், இயேசு ஒரு மீட்பராக (“இரட்சகர்” என்பதற்கான ஒரு நல்ல ஒருபொருள் சொல்) மற்றும் நண்பராக மாத்திரமல்ல ஆனால் உண்மையில் ஆண்டவராக இருக்கிறார் என்பதை இயேசுவின் பின்பற்றாளர்கள் நினைவில் வைக்க வேண்டும். ²யோவான் 3:16ல் NASB மற்றும் NIV ஆகிய இரண்டு வேதாகமப் பதிப்புகளுமே *apoloiai* அதாவது “கெட்டுப் போகுதல்” என்ற வினைச் சொல்லை மொழிபெயர்ப்பதில் “shall” என்ற எதிர்கால வினைச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றன. இது இந்தக் கூற்றானது எச்சரிப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கூறுவதாக உள்ளது. கிரேக்க வார்த்தை வடிவம் KJV, ASV, ESV, மற்றும் RSV ஆகிய வேதாகமப் பதிப்புகளில் உள்ளபடி, “கெட்டுப்போகுதல்” என்பதுடன் “should” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியே மிகச்சிறப்பான வகையில் மொழிபெயர்க்கப்படக் கூடும். இந்தச் சொற்றொடரர்க்கம், நமது இரட்சிப்பின் மீதான நமது நம்பிக்கையைக் குறையச் செய்யக் கூடாது, ஆனால் இது இரட்சிக்கப்பட்டிருத்தல் என்பது இயேசுவின் மீது கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் மீதான கட்டுப்பாடாக/அத்தியாவசியமான விஷயமாக உள்ளது என்று காண்பிக்கிறது. ³இவ்வசனப் பகுதி இயேசுவை ஆண்டவர் என்று மேன்மைப்படுத்துவதற்கான மறைகருத்துகள் வளமாக நிறையப் பெற்றதாக உள்ளது. அவரை விவரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள மொழிநடை, ஏசாயா 45:23ஆ விலிருந்து மேற்கோள் காண்பிக்கப்படுகிறது, இது தேவனுடைய மகிமையை உயர்த்துகிற பழைய ஏற்பாட்டு வசனப்பகுதிகளில் ஒன்றாகும். யாவே ஒருவரே உண்மையான தேவன் என்ற பலத்த விசுவாசம் கொண்ட யூதத்துவத்தில் வளர்ந்த பவுலைப் போன்ற ஒரு மனிதருக்கு, இப்படிப்பட்ட ஒரு மொழி நடையை, இந்த உலகம் ஒரு வெறும் மனிதராக மாத்திரமே கண்டுள்ள ஒருவருக்குக் குறிப்பிடுதல் என்பது (பவுல் “இயேசு” என்ற பெயரை இந்த அம்சத்தில் குறிப்பிடுதலின் தனித்தன்மை பற்றிய உண்மை), இயேசு வெறும் மனிதரல்ல என்று பவுல் உறுதியாக நம்பினால் மாத்திரமே விளக்கப்படுத்தப் படமுடியும். இதைப் பற்றிய இன்னும் அதிகமான கலந்துரையாடல் John Warwick Montgomery, *History and Christianity: A Vigorous, Convincing Presentation of the Evidence for a Historical Jesus* (Minneapolis: Bethany House Publishers, 1965), 50-52 என்ற புத்தகத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.